

ПРО МАЙБУТНІЙ ВРОЖАЙ ШКЛЮЮТЬСЯ ПІД ЧАС СІВБИ (або про деякі аспекти пенсійної реформи)

Сінченко Ю.П., *ст. викладач кафедри права*

Час від весни до осені плине так швидко! Сьогоднішній молодій людині, яка ще не розпочала своєї трудової діяльності, навіть на думку не приходять подумати про забезпечення своєї старості. Але основи цього майбутнього в державі закладаються вже сьогодні. Шокують невтішні реалії: населення України старіє; народження дітей скоротилось за останні 15-17 років; закриваються школи; зменшується кількість абітурієнтів до вищих навчальних закладів; на заводах, фабриках, лікарнях працюють люди поважного віку; до кінця поточного року число безробітних сягатиме 10 % всього працездатного населення.

Сьогодні один працюючий має утримувати одного пенсіонера, а крім нього, ще й безробітного. Дефіцит пенсійного фонду України на кінець лютого поточного року становив 17 млрд. гривень. Що ж пропонує влада в цих умовах? Рецепти такі: підвищення межі пенсійного віку на 5 років; заборона праці людей, що досягли пенсійного віку; збільшення відрахувань із заробітної плати до пенсійного фонду.

Наскільки реально і доцільно йти цим шляхом?

Середня тривалість життя в Україні незрівнянно коротша ніж у всіх без винятку Європейських країнах, не говорячи вже про США, Японію тощо.

Половина людей в Україні встигає прожити на пенсії не більше 5 років, а той зовсім не дочекається її (особливо чоловіки). А більшість з тих, кому пощастило отримати довгоочікувану пенсію, змушені й надалі працювати, не дивлячись на свій вік та стан здоров'я. Хіба не доводилося вам бачити, як люди похилого віку з багатьох інших держав, саме на пенсії розпочинають своє активне життя заради себе? Вони заслужили своєю працею вдячність держави, право на достойне своє існування. Смішно навіть уявити собі, як наші бабусі й дідусі зі своєю мізерною пенсією поїдуть у "круїз" на білосніжному лайнері. У них, бідолах, не вистачає навіть коштів розрахуватися за комунальні послуги. Ось і "їздить" бабуся на швабрі, миючи під'їзди та туалети.

- Чому ми, куме, такі бідні?
- Тому, що дурні!

- А чому ми дурні?
- Тому, що бідні!

Як ми не можемо зрозуміти, що працюючи, пенсіонери самі ж собі заробляють кошти в пенсійний фонд. В той же час вони звільняють державу від обов'язку надавати їм субсидію на сплату комунальних послуг. Крім того "круті" фірми на привабливу посаду не візьмуть пенсіонера. Найчастіше пенсіонери виконують важку й мало оплачувану роботу, де не погоджується працювати молодь: няні в дитячих садках, санітарки в лікарнях, прибиральниці, вахтери, двірники. А може нам заборонити працю досвідчених лікарів, вчителів, інженерів?!

Вихід слід шукати в іншому. Йдучи на вибори, нині діючий Президент обіцяв створити 5 млн. робочих місць, що забезпечило йому підтримку виборців. Але ще далеко до економічної кризи робочі місця почали скорочуватися у зв'язку з занепадом вітчизняного виробництва.

Почався масовий відтік робочої сили за кордон, до того ж найбільш професійно підготовлених, здорових працівників.

В Росії зараз працює 3,5 млн. українців (більшість з них нелегально), у Польщі – 140 тисяч. А хто їх рахував в США, Греції, Туреччині, Німеччині тощо. Вони вимушені працювати нелегально "на дядю" за півціни. Вони не сплачують кошти до пенсійного фонду України, а отримувати пенсію будуть саме тут.

Що заважає створити робочі місця в нашій країні?

Чому автомобілі, взуття, одяг, щітки та віники ми ввозимо з-за кордону? Чому не стимулюємо власного виробника, а фінансуємо чужу економіку?

Влада повинна вклонитися тим людям, що чесно і сумлінно працювали і працюють на нашу державу, показати молоді, що на них чекає державна підтримка й шана, як в молодому, так і в зрілому віці.

Хотілося б дати пораду депутатам на випадок, якщо все-таки прийдеться обговорювати питання про працюючих пенсіонерів за віком: не забудьте про державних службовців, суддів, яким нині діюче законодавство дозволяє працювати до 65 років; парламентарів, вік яких не обмежено законом.

Це на всяк випадок: для того, щоб люди не звинувачували вас в дискримінації.